

Sygn. akt III RC 107/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2016r.

Sąd Rejonowy w Krośnie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Renata Leja-Syniec

Protokolant: Sylwia Wierdak

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2016r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy **z powództwa B. L.**

przeciwko D. L.

o wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego

I. u s t a l a, iż obowiązek alimentacyjny **powoda B. L. wobec pozwanej D. L.**, a wynikający z wyroku Sądu z dnia 20.04.2010 r., sygn. akt III RC 402/09, **wygasa z dniem 30 września 2016 r.**,

II. o d d a l a powództwo w pozostałym zakresie,

III. u s t a l a, iż koszty postępowania ponosi powód w dotychczasowym zakresie,

IV. z n o s i wzajemnie między stronami koszty zastępstwa adwokackiego.

Sygn. akt III RC 84/16

Uzasadnienie wyroku z 15 września 2016 r.

Powód B. L. wniósł pozew przeciwko D. L. o uchylenie obowiązku alimentacyjnego, ustalonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie z 20 kwietnia 2010 r. sygn. akt III RC 402/09, ze skutkiem na 1 lipca 2016 r.

Powód podał, że pozwana urodziła się (...) W bieżącym roku kończy studia (...) stopnia na Akademii (...) w K.. Letnia sesja egzaminacyjna trwa do 30 czerwca 2016 r. Pozwana po zakończeniu nauki ma dobrą perspektywę na znalezienie pracy w zawodzie, a zaraz po zakończeniu nauki może podjąć pracę sezonową. Powód wskazał, że jest niepełnosprawny i bezrobotny. Ma młodszą córkę w wieku 7 lat, którą musi utrzymać. Dlatego pozew o uchylenie obowiązku alimentacyjnego jest zasadny.

D. L. wniosła o oddalenie powództwa. Wskazała, że powód od wielu lat nie interesuje się jej losem. Termin zakończenia studiów przypada na 30 września 2016 r. Pozwana, bezpośrednio po zakończeniu studiów zamierza podjąć studia podyplomowe, aby poszerzyć swoje kwalifikacje. Ukończenie studiów bowiem nie daje jej uprawnień do pracy z dziećmi w placówkach opiekuńczo-wychowawczych, czy też w domach dziecka. Pozwana wynajmuje mieszkanie w K.. Miesięczny koszt, jaki ponosi z tego tytułu, wynosi 460 zł, obecnie nie zamieszkuje wspólnie z siostrą. Ponadto pozwana pozostaje pod stałą opieką lekarską. Pozwana osiąga dochód, podejmując pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej, nie może liczyć na pomoc chorej matki. Pozwany jest osobą zdrową, zawodowo wykonuje dachy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest ojcem pozwanej. Cięży na nim obowiązek alimentacyjny względem córki, wynikający z wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie z 20 kwietnia 2010 r. sygn. akt III RC 402/09

Okoliczność niesporna

Powód mieszka wraz z żoną i małoletnią córką J. (7lat).

Dowód- zeznanie powoda k. 96-97

Powód cierpi na przepuklinę kręgosłupa, dnę moczanową i dyskopatię

Dowód- karty informacyjne k. 13, karta konsultacyjna k. 14, karta informacyjna k. 15, karta informacyjna k. 16, zaświadczenie lekarskie k. 17, karta czynności ratunkowych k. 21, kserokopia kartoteki k. 20, zeznanie powoda k. 96-97

Żona powoda M. L. również jest osobą bezrobotną.

Dowód- potwierdzenie z PUP, zawiadomienie o badaniu- k. 18, zeznanie powoda k.97-97

Powód ponosi koszty utrzymania domu, w którym mieszka z żoną i małoletnią córką. Opłata za zużycie gazu w grudniu 2015 r. wyniosła 54 zł, za zużycie prądu w styczniu i lutym 2016 r. po 178, 93 zł za każdy miesiąc.

Dowód- faktura za gaz i odcinek za prąd k. 19, zeznanie powoda k. 96-97

D. L. jest studentką. Pozwana studiuje na kierunku Praca socjalna, specjalność: praca socjalna z dzieckiem i rodziną wieloprotblemową. Planowany termin ukończenia studiów przez pozwaną to 30 września 2016 r.

Dowód- zaświadczenie k. 47

Faktyczny termin zakończenia to początek października, kiedy to pozwana ma wyznaczony termin obrony pracy magisterskiej.

Dowód – zeznanie pozwanej k. 97

Zaległości powoda z tytułu płatności alimentów na 19 lipca 2016 r. wynoszą:

- na rzecz D. L. 13231, 72 zł oraz 285, 92 zł tytułem odsetek

-na rzecz K. L. 850 zł oraz odsetki w wysokości 306, 81 zł

Dowód- zaświadczenie komornika k. 48

Pozwana podczas studiów podejmowała prace dorywcze. Pracowała jako hostessa i opiekunka do dzieci. Obecnie, na okres od 1 lipca 2016 r. do 30 września 2016 r. pracuje na podstawie umowy cywilnoprawnej w restauracji. Jej wynagrodzenie wynosi 5 zł netto za godzinę. Ponadto otrzymuje napiwki.

Dowód- umowa zlecenia k. 49, zeznanie pozwanej k. 97 - 98

Pozwana wynajmuje wraz z inną osobą pokój w mieszkaniu w K.. Opłaca odstępnę w wysokości 460 zł miesięcznie.

Dowód: umowa najmu k.50 (nie dopuszczono), zeznanie pozwanej k.97-98

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zebrane w sprawie dowody z dokumentów. Zostały one sporządzone w wymaganej przez prawo formie, przez osoby do tego powołane, a żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności czy rzetelności.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania powoda. Są one spójne i logiczne, zgodne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Informacje o stanie zdrowia powoda znajdują potwierdzenie w dołączonej dokumentacji medycznej. W ocenie Sądu twierdzenia pozwanej, jakoby powód cieszył się dobrym stanem zdrowia. Powód swoje twierdzenia potwierdził dokumentacją medyczną, zaś pozwana przeciwstawiła mu jedynie własne twierdzenia, nie wskazując żadnych innych dowodów. Zeznania powoda odnośnie osiągania niskich dochodów są wiarygodne, bo skoro powód nie pracuje codziennie, lecz raz na jakiś czas, to i dochody nie mogą być duże. Okoliczność ta jednak nie miała istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Podstawą rozstrzygnięcia było ustalenie, że pozwana jest w stanie samodzielnie się utrzymać. Dlatego też Sąd nie przeprowadzał szczegółowego badania stanu majątkowego powoda, albowiem nie miał on znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd uznał, co do zasady, za wiarygodne zeznania pozwanej. Jednak nie w pełnym zakresie Sąd daje im wiarę. W ocenie Sądu nie zasługuje na wiarę twierdzenie, że pozwana zarabia jedynie 500 zł miesięcznie. Z zasad doświadczenia życiowego wynika, że często rzeczywisty dochód jest wyższy niż ten wynikający z umowy. Należy również zauważyć, że dochód pozwanej z tytułu wynagrodzenia za pracę jest powiększony o otrzymywane napiwki. Pozwana przyznała zresztą (k. 97), że takie napiwki otrzymuje. Co do stanu zdrowia pozwanej (guzki w piersiach) Sąd uznaje te twierdzenia za wiarygodne, chociaż pozwana nie potwierdziła ich żadnym dokumentem, ani zaświadczeniem lekarskim. Jednak również twierdzenia te nie mogły mieć wpływu na rozstrzygnięcie, albowiem sama konieczność regularnego badania stanu swojego zdrowia nie zawsze ma wpływ na możliwość znalezienia pracy. Pozwana nie wskazywała, aby stan jej zdrowia uniemożliwiał jej podjęcie pracy lub utrudniał jej znalezienie dobrze płatnej pracy. Twierdzenia odnośnie stanu zdrowia miały wskazać jedynie, że pozwana ponosi zwiększone koszty utrzymania.

Sąd nie dopuścił dowodów przedłożonych przez pełnomocnika strony powodowej na ostatniej rozprawie. Należy wskazać, że dowody te dołączono na dwa dni przed ostatnią rozprawą. Zgodnie z art. 207 § 6 k.p.c. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Dołączone dowody mogły zostać wcześniej przedstawione Sądowi, albowiem znajdowały się w posiadaniu pozwanego. Nie są to dokumenty uzyskane na kilka dni przed rozprawą. Niektóre znajdowały się w posiadaniu powoda jeszcze przed wniesieniem pozwu (np. umowa lombardowa k.78). W ocenie Sądu ich dopuszczenie byłoby niedopuszczalne. Strona pozwana powinna mieć wówczas czas, aby odnieść się

do przedstawionych dokumentów, ewentualnie przedstawić inne dowody na odparcie twierdzeń powoda. Zatem dopuszczenie tych dokumentów musiało by spowodować konieczność odroczenia rozprawy celem zapoznania się strony przeciwnej ze złożonymi dokumentami. Zasada koncentracji materiału procesowego ma za zadanie dyscyplinować strony i ułatwiać procedowanie. Jeżeli strona, pomimo posiadania dokumentów w chwili wniesienia pozwu, przedstawia te dokumenty dopiero na rozprawie naraża się na oddalenie takich wniosków dowodowych. Ponadto przedstawione dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd oparł się na kwestii zdolności do samodzielnego utrzymania się pozwanej, a nie na możliwościach zarobkowych i stanie zdrowia powoda. Kwestia niedostatku powoda w przedmiotowej sprawie, wobec możliwości samodzielnego utrzymania się przez pozwaną, nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych na rzecz dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Kodeks rodzinny i opiekuńczy przewiduje szczególnie obowiązek pomocy pomiędzy członkami rodziny. Rodzice są zobowiązani pomagać swoim dzieciom. Jednak nie jest to obowiązek absolutny. Uznanie, że rodzic musi zapewnić dziecku utrzymanie w sytuacji, gdy może ono samo już się utrzymać

byłoby sprzeczne z podstawowymi założeniami kro. Rodzic jest zobowiązany do pomocy dziecku dopóki, dopóty nie ma ono możliwości samodzielnego utrzymania się. Należy wskazać, że jako możliwość samodzielnego utrzymania należy rozumieć także możliwość podjęcia pracy. Niewykorzystywanie swoich możliwości zarobkowych, nie szukanie lepszej pracy, chęć przedłużenia studiów jedynie w celu dalszego pobierania alimentów nie zasługuje na ochronę prawa. Termin ukończenia studiów jest oznaczony na 30 września 2016 r. (por. zaświadczenie z dziekanatu). Pozwana nie wykazała, aby przesunięcie terminu obrony pracy magisterskiej na październik było od niej niezależne. Zasadą jest, że student powinien obronić pracę do 30 września. Skoro termin się przedłuża, pozwana powinna wykazać, dlaczego nie ukończyła studiów w przewidzianym terminie. Obowiązek utrzymywania dziecka nie może dotyczyć sytuacji, w której dziecko studiuje jedynie po to, aby otrzymywać alimenty. Studia nie mają służyć przedłużeniu beztrudnego okresu młodości, ale przygotowaniu do podjęcia pracy i zapewnienia sobie utrzymania. Pozwana powinna zatem do 30 września ukończyć studia i legitymować się posiadaniem wyższego wykształcenia, które daje możliwość podjęcia pracy w wyuczonym zawodzie. Poza gołosłownym twierdzeniem pozwanej o braku perspektyw na zatrudnienie, nie wykazała ona, że podejmowała próby znalezienia pracy związanej z posiadanym przez siebie wykształceniem, zwłaszcza że skoro studiuje na studiach (...) stopnia, musi posiadać tytuł licencjata. Pozwana w żaden sposób nie udowodniła, że brak jest perspektyw na znalezienie pracy odpowiadającej jej wykształceniu (np. nie przedstawiła żadnych danych wskazujących na trudności osób z wykształceniem pedagogicznym w znalezieniu pracy). Ponadto duże miasto (w którym zamieszkuje pozwana) daje możliwość znalezienia lepiej płatnej pracy w różnych firmach i instytucjach. Pozwana jest osobą młodą, zdrową (choroby, na które cierpi nie uniemożliwiają jej skutecznego poszukiwania pracy), mieszka w dużym mieście (K.), gdzie możliwości znalezienia pracy są o wiele lepsze niż w małym mieście, kończy studia wyższe, dlatego posiada odpowiednie możliwości zarobkowe. Brak wykorzystywania przez pozwaną swoich możliwości zarobkowych nie może obciążać powoda.

Dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy nie jest istotny fakt problemów z zapłatą przez powoda poprzednich alimentów. W przedmiotowej sprawie Sąd nie ocenia zachowania powoda polegającego na nieterminowej zapłacie alimentów lub braku zainteresowania córkami, ale możliwości samodzielnego utrzymania się pozwanej. Dlatego, na podstawie art. 133 § 1 kro należało stwierdzić wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego z dniem 30 września 2016 r. Niezasadne było żądanie powoda, aby oznaczyć ten termin na 1 lipca 2016 r., skoro formalny termin zakończenia studiów to 30 września. To ten dzień powinien zostać uznany za koniec obowiązku alimentacyjnego.

W związku z tym sąd oddalił powództwo w tym zakresie. Pozwana nie wykazała, aby późniejszy termin obrony był okolicznością, na którą nie miała wpływu.

Zgodnie z art. 108 k.p.c. Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym postępowanie. Sąd nie obciążał pozwanej kosztami, biorąc pod uwagę jej młody wiek, osiągane niskie zarobki, konieczność podjęcia działań zmierzających do znalezienia pracy. Ponadto Sąd wziął pod uwagę szczególnie charakter sprawy, jaką zawsze posiadają procesy dotyczące roszczeń alimentacyjnych.